NORAKSTS
Lieta Nr. A 42511408
A 2652-09/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 20.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aeropass" pilnvarotajai pārstāvei *I.S.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ekonomikas ministrijas pilnvarotajai pārstāvei *S.R.*,
trešās personas *S.Ž.* pilnvarotajam pārstāvim *M.M.-T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aeropass" pieteikuma par Ekonomikas ministrijas 2008.gada 12.februāra lēmuma Nr.61-7-1613 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 14.martā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aeropass" (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Ekonomikas ministrijas (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 12.februāra lēmuma Nr.61-7-1613 (turpmāk – Lēmuma) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 17.marta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2006.gada 5.jūnijā pieteicējs pārdeva avio biļetes *S.Ž.* (turpmāk – trešā persona) ar mērķi trešajai personai izmantot aviokompānijas „Uzbekistan AirWeys" (turpmāk – Aviokompānija) lidojumu Rīga - Taškenta - Deli - Taškenta - Rīga.

Aviokompānija bija nodrošinājusi trešajai personai lidojumu Rīga - Taškenta – Deli 2006.gada 12.jūnijā, savukārt reiss 2006.gada 12.oktobrī Deli - Taškenta - Rīga tika atcelts

[2.2] Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (turpmāk - Centrs) 2007.gada 1.augustā saņemta trešās personas sūdzība, kurā lūgts uzlikt par pienākumu pieteicējam atmaksāt zaudējumus un kompensāciju kopā 7147,82 latu apmērā.

[2.3] 2007.gada 30.augustā Centrs pieprasīja un saņēma Aviokompānijas atbildi, kurā norādīts, ka trešā persona nebija izmantojis avio biļeti no 2006.gada 12.jūnija līdz 2006.gada 12.oktobrim, tādējādi avio biļete vairs nav derīga.

Centrs atkārtoti pieprasīja Aviokompāniju sniegt papildus skaidrojumu par Aviokompānijas saistību neizpildi. 2007.gada 7.septembrī Centrs saņēma Aviokompānijas atbildi.

[2.4] 2007.gada 28.septembrī Centrs pieņēma lēmumu Nr.79-pt, ar kuru uzdeva pieteicējam atlīdzināt trešajai personai tiešos izdevumus par līguma noteikumiem neatbilstošā pakalpojuma neatbilstības novēršanu 284,09 latu apmērā.

[2.5] 2007.gada 9.novembrī atbildētājs saņēma pieteicēja iesniegums par Centra 2007.gada 28.septembra lēmuma Nr.79-pt apstrīdēšanu.

[2.6] Atbildētājs ar Lēmumu atstāja negrozītu Centra 2007.gada 28.septembra lēmumu Nr. 79-pt.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs paskaidro, ka nepiekrīt Lēmumā izdarītajam secinājumam, ka trešajai personai no pieteicēja puses bija sniegta nepilnīga informācija, kādēļ tad arī ir iestājusies pieteicēja atbildība.

Pieteicējs piekrīt, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs pārdeva trešajai personai augstākminēto aviobiļeti un attiecīgi, pildot savus pienākumus pret trešo personu, savlaicīgi paziņoja tam par avioreisa atcelšanu.

Tālākos jautājumus par trešajai personai izvēlēto izlidošanas datumu 2006.gada 3.decembrī ar aviokompānijas „Aeroflot" reisu trešā persona jau risināja ne ar pieteicēju, bet gan tieši ar aviokompāniju.

Pasažiera izvēlētais izlidošanas datums 2006.gada 3.decembrī nav tuvākais avioreiss atceltajam 2006.gada 12.oktobrī avioreisam, tādēļ pieteicējs nekādā veidā nevar atbildēt par trešās personas izdarīto izvēli un viņa turpmākajām attiecībām ar Aviokompāniju, kuras jau izgāja ārpus pieteicēja atbildības robežām, kas varētu iestāties sakarā ar pārdoto aviobiļeti, jo biļetes derīguma termiņš ļoti skaidri ir norādīts uz aviobiļetes un to nevar pārprast vai nesaprast.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 18.aprīlī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] No pieteicēja iesnieguma izriet, ka tā atbildība par pārdoto aviobiļeti beidzās brīdī, kad pietiecējs savlaicīgi paziņoja trešajai personai par 2006.gada 12.oktobra reisa atcelšanu un sniedza informāciju, ka tālāko jautājumu risināšana attiecībā uz cita lidojuma rezervēšanu ir Aviokompānijas kompetencē, kas attiecīgi arī ir atbildīga par radušos strīdu.

[4.2] Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – Likums) 1.panta 3.punktu trešā persona ir uzskatāma par patērētāju, savukārt pieteicējs, pārdodot trešajai personai avio biļeti reisam Rīga - Taškenta - Deli - Taškenta - Rīga, saskaņā ar Likuma 1.panta 4.punktu ir uzskatāma par pakalpojuma sniedzēju.

Saskaņā ar Likuma 17.panta pirmo daļu pakalpojuma sniedzēja pienākums ir iepazīstināt patērētāju ar patiesu un pilnīgu informāciju par piedāvātā pakalpojuma kvalitāti, drošumu, cenu, lietošanas noteikumiem u.c. informāciju.

2006.gada 20.septembrī pieteicējs ar elektroniskās vēstules palīdzību trešajai personai sniedza informāciju, ka 2006.gada 12.oktobra reiss Deli - Taškenta - Rīga tika atcelts, savukārt attiecībā uz tuvākajiem reisiem aicināja vērsties pie Aviokompānijas, tomēr nedz pieteicējs, nedz Aviokompānija nesniedza informāciju attiecībā uz cita avioreisa dokumentu noformēšanu, tas ir, dokumentu iesniegšanas termiņu, papildu nosacījumiem vai šķēršļiem, kas varētu ietekmēt pakalpojuma saņemšanu.

Tādējādi atbildētājs secina, ka pakalpojuma sniedzējs – pieteicējs, ar kuru trešā persona noslēdza pakalpojuma pirkuma līgumu, nebija nodrošinājis augstāk minēto informāciju atbilstoši Likuma 17.panta pirmajai daļai brīdī, kad tika sniegta informācija par reisa atcelšanu.

[4.3] Saskaņā ar Likuma 14.panta otrās daļas 2.punktu, kas nosaka, ka pakalpojums neatbilst līguma noteikumiem, ja par to sniegta maldinoša, nepatiesa, nepilnīga vai neskaidra (nesalasāma) informācija vai tā nav sniegta vispār un tāpēc pakalpojumu nav iespējams izmantot paredzētajam nolūkam vai arī tas rada vai var radīt apdraudējumu patērētāja mantai, veselībai, dzīvībai vai videi, uzskatāms, ka pietiecējs kā persona, kura stājās līgumattiecībās ar trešo persona, ir atbildīga par pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem.

Atbildētājs norāda, ka pieteicējam ir tiesības vērsties ar regresa prasību tiesā civiltiesiskā kārtībā pret Aviokompāniju par zaudējumu atlīdzību, iesniedzot pierādījumus.

[4.4] Saskaņā ar Likuma 29.panta pirmās daļas 2.punktu, patērētājs, kuram sniegts līguma noteikumiem neatbilstošs pakalpojums, ir tiesīgs pieprasīt, lai pakalpojuma sniedzējs bez atlīdzības novērš sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem vai atlīdzina izdevumus par neatbilstības novēršanu.

Atbilstoši lietas materiāliem, trešā persona patstāvīgi novērsa pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem, tādējādi pieteicējam ir pienākums atlīdzināt trešajai personai radušos zaudējumu par pakalpojuma neatbilstības novēršanu.

[5] Trešā persona savos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikumam nepiekrīt, bet piekrīt atbildētāja Lēmumā norādītajam, proti, ka pieteicēja sniegtais pakalpojums neatbilst līguma noteikumiem, ja par to sniegta maldinoša, nepatiesa, nepilnīga vai neskaidra (nesalasāma) informācija vai tā nav sniegta vispār un tāpēc pakalpojumu nav iespējams izmantot paredzētajam nolūkam vai arī tas rada vai var radīt apdraudējumu patērētāja mantai, veselībai, dzīvībai vai videi.

Lēmums apstiprina, ka iegādājoties avio biļeti trešā persona netika brīdināta, ka gadījumā, ja tiks atcelts paredzētais reiss viņam būs jāatliek lidojums uz Rīgu, uz citu laiku, vai arī viņam izvēloties reisu uz citu dienu nekā to nosaka pārvadātājs netiks nodrošinātas viņa tiesības kā pasažierim, kas ir starptautiski atzītas. Turklāt trešā persona netika informēta, ja minētajā valstī atradīsies pēc vīzas derīguma termiņa izbeigšanās, var nonākt cietumā (ieslodzījumā).

Ja pakalpojumu sniedzējs būtu informējis pasažieri jau no sākuma, ka ir liela varbūtība, ka mazā klientu skaita dēļ var tikt atcelts atpakaļ reiss no Deli uz Rīgu, tad trešai personai būtu iespēja izvēlēties vai izmantot minētos pakalpojumus vai atteikties.

Turklāt trešā persona, iegādājoties biļeti turp un atpakaļ ceļam, paļāvās, ka viņš tiks nogādāts turp un arī atpakaļ, un, ka viņam nebūs jāuztraucas savā ceļojuma laikā vai viņš nokļūs mājās.

Tas, ka Aviokompānija 2006.gada 20.septembrī sūtīja elektronisku paziņojumu, ka 2006.gada 12.oktobra reiss Deli-Rīga tiek atcelts, tādejādi par to informējot trešo personu, nenozīmē, ka pakalpojums atbilst līguma noteikumiem, jo: 1) trešā persona nebija iegādājies biļeti pie nosacījumiem, ka atpakaļ paredzētais reiss var tikt atlikts vai pēc pasažiera vēlmēm (to pārnesot uz citu datumu) neizpildīts; 2) līgums netiek izpildīts pēc tā sākotnējiem noteikumiem, jo reiss nenotiek 12.oktobrī.

Līdz ar to nav apspriežams jautājums, kad Aviokompānija brīdināja trešo personu par reisa atcelšanu, un kādus dokumentus lūdza iesniegt Deli pārstāvniecībā.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja pilnvarotā pārstāve pieteikumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve pieteikumu neatzina pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem apsvērumiem.

Trešās personas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka pieteicēja pieteikumam nepiekrīt, bet atbildētāja Lēmumu uzskata par tiesisku un pamatotu.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopumā, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[8] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām tiesību normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas tiesības, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[9.1] 2006.gada 5.jūnijā trešā persona Aviokompānijas birojā iegādājās avio biļetes lidojumam Rīga – Taškenta – Deli – Taškenta – Rīga ar izlidošanas datumu no Rīgas 2006.gada 12.jūnijā, bet atlidošanas datumu uz Rīgu 2006.gada 12.oktobrī. (lietas lapa 36)

[9.2] Pakalpojumu Rīga – Taškenta – Deli trešā persona saņēma un izmantoja, savukārt pakalpojumu Deli – Taškenta – Rīga trešā persona nesaņēma, jo Aviokompānija 2006.gada 12.oktobrī paredzēto reisu atcēla, par to 2006.gada 20.septembrī paziņojot trešai personai ar e-pasta starpniecību, vienlaicīgi lūdzot sazināties, lai vienotos par atpakaļlidojuma laiku. (lietas lapa 33; 58)

[9.3] Trešā persona ar e-pasta starpniecību sazinājās ar Aviokompāniju un vienojās, ka trešā persona pārreģistrēsies uz aviokompānijas „Aeroflot" 2006.gada 3.decembra reisu. (lietas lapa 49-55)

[9.4] 2006.gada 9.novembrī Aviokompānija nosūtīja trešai personai vēstuli, kurā norādīja, ka aviobiļete vairs nav derīga, tādējādi trešās personas pārreģistrācija uz aviokompānijas „Aeroflot" 2006.gada 3.decembra reisu nav iespējama. (lietas lapa 56-57; 59-61)

[9.5] 2007.gada 23.janvārī trešā persona ar pretenziju vērsās pie Aviokompānijas pārstāvniecības Latvijā par nesaņemto pakalpojumu un zaudējumu atlīdzināšanu. (lietas lapa 38-41)

[9.6] 2007.gada 1.augustā Centrā saņemta trešās personas sūdzība, kurā lūgts uzlikt par pienākumu Aviokompānijai un pieteicējam atmaksāt zaudējumus un kompensāciju kopā 7147,82 latu apmērā. (lietas lapa 26-41)

[9.7] 2007.gada 6.augustā Centrs pieprasīja un 2007.gada 15.augustā saņēma pieteicēja paskaidrojumus par trešās personas iesniegumu. (lietas lapa 47-47-48)

[9.8] 2007.gada 30.augustā Centrs informēja trešo personu par pieteicēja sniegto paskaidrojumu un lūdza no trešās personas papildus paskaidrojumus. (lietas lapa 44)

[9.9] 2007.gada 30.augustā Centrs pieprasīja un 2007.gada 7.septembrī saņēma pieteicēja papildus paskaidrojumus, ka trešā persona nebija izmantojis avio biļeti no 2006.gada 12.jūnija līdz 2006.gada 12.oktobrim, tādējādi avio biļete vairs nav derīga. (lietas lapa 42-43)

[9.10] 2007.gada 12.septembrī trešā persona sniedza Centram papildus paskaidrojumus sakarā ar pieteicēja 2007.gada 15.augusta paskaidrojumā minēto. (lietas lapa 45-46)

[9.11] 2007.gada 28.septembrī Centrs pieņēma lēmumu Nr.79-pt, ar kuru uzdeva pieteicējam atlīdzināt trešai personai tiešos izdevumus par līguma noteikumiem neatbilstošā pakalpojuma neatbilstības novēršanu 284,09 latu apmērā. (lietas lapa 13-17)

[9.12] Minēto Centra lēmumu pieteicējs 2007.gada 6.novembrī apstrīdēja atbildētājam.

[9.13] Ar atbildētāja Lēmumu Centra lēmums tika atstāts spēkā. (lietas lapa 9-12)

[10] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka trešā persona vērsās pie pieteicēja, lai iegādātos no pieteicēja aviobiļetes Aviokompānijas sniegtajam pakalpojumam – lidojumam Rīga – Taškenta – Deli – Taškenta – Rīga.

Tādējādi secināms, ka trešā persona no pieteicēja iegādājās Aviokompānijas sniegtu pakalpojumu, savukārt aviobiļete ir uzskatāma par apliecinājuma dokumentu jeb līgumu par tiesībām saņemt minēto pakalpojumu.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētāja Lēmums ir tiesisks un pamatots, proti, vai trešajai personai tika nodrošināta iespēja saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par iegādāto pakalpojumu.

[11] Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – Likums) 2.pants nosaka, ka minētā likuma mērķis ir nodrošināt patērētājam iespēju īstenot un aizsargāt savas likumīgās tiesības, slēdzot līgumu ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju.

Savukārt Likuma 1.panta 3.punkts nosaka, ka patērētājs ir fiziska persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties preci vai izmantot pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību.

No minētā secināms, ka kritērijs darījuma atzīšanai par tādu, kas pakļauts patērētāju tiesību aizsardzības tiesiskajam regulējuma, ir līguma subjekts (fiziska persona, kas neizmanto preci vai pakalpojumu saimnieciskās vai profesionālas darbības nodrošināšanai), nevis sniegtā pakalpojuma vai pirkuma veids.

Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments citā lietā atzinis, ka kritērijs darījuma atzīšanai par tādu, kas pakļauts patērētāju tiesību aizsardzības tiesiskajam regulējumam, ir līguma subjekts (fiziska persona, kas neizmanto preci vai pakalpojumu saimnieciskās vai profesionālās darbības nodrošināšanai) (*sk., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.marta sprieduma lietā SKA-59 11.1.punktu*).

Likuma 1.panta 5.punkts nosaka, ka pārdevējs ir persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros piedāvā vai pārdod preci patērētājam, kā arī persona, kas darbojas pārdevēja vārdā vai viņa uzdevumā.

Savukārt Likuma 1.panta 6.punkts nosaka, ka prece ir jebkura lieta, ko piedāvā vai pārdod patērētājam.

Likuma 1.panta 2.punkts nosaka, ka pakalpojums ir personas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros par atlīdzību vai bez tās izpildīts patērētāja pasūtījums vai tāda ar patērētāju noslēgta līguma pildīšana, saskaņā ar kuru tiek iznomāta kāda lieta, izgatavota jauna lieta, uzlabota vai pārveidota esoša lieta vai tās īpašības vai veikts darbs, vai gūts nematerializēts darba rezultāts;

No minētajām tiesību normām tiesa secina, ka neatkarīgi no līguma veida noteikšanas, ņemot vērā līguma mērķi un rezultātu – patērētāja prasību izpildīšana, trešās personas tiesības ir aizsargājamas saskaņā ar Likumu.

Līdz ar to Likuma 1.panta 3.punkta izpratnē trešā persona ir atzīstama par patērētāju, bet pieteicējs saskaņā ar minētā likuma 1.panta 5.punktu ir atzīstams par pārdevēju, un līdz ar to pušu tiesiskās attiecības ir pakļautas Likuma regulējumam.

[12] Likuma 3.panta 3.punkts nosaka, ka patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja nav nodrošināta iespēja saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par preci vai pakalpojumu (..).

Savukārt saskaņā ar Likuma 14.panta otrās daļas 2.punktu, pakalpojums neatbilst līguma noteikumiem, ja par to sniegta maldinoša, nepatiesa, nepilnīga vai neskaidra (nesalasāma) informācija vai tā nav sniegta vispār un tāpēc pakalpojumu nav iespējams izmantot paredzētajam nolūkam vai arī tas rada vai var radīt apdraudējumu patērētāja mantai, veselībai, dzīvībai vai videi.

No minētajām tiesību normām secināms, ka gadījumā, ka patērētājam ir pārdota līguma noteikumiem neatbilstoša prece vai pakalpojums, kā rezultātā patērētājam nebija iespējams izmantot iegādāto pakalpojumu tam paredzētajam mērķim, ir pārkāptas patērētāja tiesības.

[13] Likuma 17.panta pirmā daļa nosaka, ka ražotāja, tā pilnvarotā pārstāvja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja pienākums ir iepazīstināt patērētāju ar patiesu un pilnīgu informāciju par piedāvātās preces vai pakalpojuma kvalitāti, drošumu, cenu, garantiju un garantijas remonta iespējām, lietošanas noteikumiem, ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja nosaukumu (firmu), vārdu, uzvārdu un adresi, norādot to marķējumā, pievienotajā lietošanas pamācībā, tehniskajā pasē vai citādā rakstveida informācijā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2006.gada 20.septembrī pieteicējs kā Aviokompānijas pārstāvis Rīgā informēja trešo personu par to, ka trešās personas rezervētais reiss 2006.gada 12.oktobrī ir atcelts un lūdza sazināties ar Aviokompānijas pārstāvniecību Deli, lai vienotos par atpakaļlidojuma laiku un datumu. (lietas lapa 58)

Tāpat no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka trešā persona ir sazinājusies ar Aviokompānijas pārstāvniecību Deli un vienojies par aviokompānijas „Aeroflot" atpakaļlidojuma reisu 2006.gada 3.decembrī, ar noteikumu, ka trešā persona iesniegs Aviokompānijas pārstāvniecībā Deli pases un aviobiļetes kopijas. (lietas lapa 51-52)

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka trešā persona ir izpildījusi minēto noteikumu un iesniegusi nepieciešamos dokumentus, tādējādi paļaujoties, ka viņam ir rezervēts atpakaļlidojuma reiss uz 2006.gada 3.decembri. (lietas lapa 53-55)

Tiesa konstatē, ka 2006.gada 9.novembrī Aviokompānijas pārstāvniecība Deli informēja trešo personu, ka viņa aviobiļete nav derīga, jo tās derīguma termiņš ir beidzies 2006.gada 12.oktobrī. (lietas lapa 56)

Trešā persona nekavējoties sazinājās ar Aviokompānijas pārstāvi Rīgā, kas konkrētajā gadījumā ir pieteicējs, lai noskaidrotu radušos situāciju un rastu risinājumu, tomēr arī pieteicējs konkrētajā gadījumā atteicās trešai personai palīdzēt, jo aviobiļetes derīguma termiņš bija beidzies, un trešā persona to savlaicīgi nebija pagarinājis. (lietas lapa 59-61)

Izvērtējot minētos apstākļus kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka pieteicējs nav izpildījis Likuma 17.panta pirmajā daļā noteikto pienākumu, jo pieteicējs, paziņojot par 2006.gada 12.oktobra reisa atcelšanu, neinformēja trešo personu par aviobiļetes derīguma termiņu, kā arī par to, ka aviobiļetes derīguma termiņam beidzoties, neskatoties uz to, ka 2006.gada 12.oktobra reiss tika atcelts Aviokompānijas vainas dēļ, aviobiļeti vairs nevarēs pagarināt un izmantot.

[14] Ievērojot iepriekš [13] izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka pieteicējs ir pārdevis trešai personai Likuma 14.panta otrās daļas 2.punktā paredzētu līguma noteikumiem neatbilstošu pakalpojumu, kā rezultātā trešā persona nav varējis šo pakalpojumu izmantot, turklāt tā novēršana ir radījusi trešai personai zaudējumus, proti, pieteicējs nebija nodrošinājis trešai personai nepieciešamo informāciju, lai pakalpojumu būtu iespējams izmantot.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējs ir izdarījis Likuma 3.panta 3.punktā minēto patērētāju tiesību pārkāpumu.

[15] Saskaņā ar Likuma 29.panta pirmās daļas 2.punktu patērētājs, kuram sniegts līguma noteikumiem neatbilstošs pakalpojums, ir tiesīgs pieprasīt, lai pakalpojuma sniedzējs bez atlīdzības novērš sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem vai atlīdzina patērētājam izdevumus par neatbilstības novēršanu.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka gan pieteicējs, gan Aviokompānija atteicās bez atlīdzības novērst sniegtā pakalpojuma neatbilstības, tādējādi trešā persona patstāvīgi novērsa sniegtā pakalpojuma neatbilstības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka trešā persona, patstāvīgi novēršot pieteicēja pārdotā un Aviokompānijas sniegtā pakalpojuma neatbilstību, ir rīkojies saskaņā ar normatīvo aktu prasībām un tādējādi trešai personai saskaņā ar Likuma 29.panta pirmās daļas 2.punktu ir tiesības pieprasīt no pieteicēja atlīdzināt izdevumus par Aviokompānijas sniegtā pakalpojuma neatbilstības novēršanu, kas kopā sastāda 284,09 latus.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti ir uzlicis par pienākumu pieteicējam atlīdzināt trešai personai ar pakalpojuma neatbilstības novēršanu saistītos izdevumus 284,09 latu apmērā.

[16] Saskaņā ar Likuma 25.panta ceturtās daļas 4.punktu Centra funkcijās ietilpst par patērētāju tiesību pārkāpumiem saņemto iesniegumu izskatīšana, palīdzības sniegšana patērētājiem konfliktu risināšanā ar ražotājiem, pārdevējiem vai pakalpojuma sniedzējiem, kā arī patērētāju likumīgo prasību izpildes pieprasīšana.

Turklāt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 59.panta pirmo daļu pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu.

Savukārt Administratīvā procesa likuma 59.panta ceturtajā daļā noteikts, ka procesa dalībniekam ir pienākums iesniegt pierādījumus, kas ir viņa rīcībā, un paziņot iestādei par faktiem, kas viņam ir zināmi un konkrētajā lietā varētu būt būtiski.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja secinājumu, ka gadījumā, ja iestāde, ierosinot lietu, ieguvusi informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama un reizē arī pietiekama attiecīgā lēmuma pieņemšanai, tad iestāde normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izdod vienu no Administratīvā procesa likuma 63.panta pirmajā daļā norādītajiem administratīvajiem aktiem, ko Centrs konkrētajā gadījumā ir izdarījis, pieņemot lēmumu, ievērojot Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmās un otrās daļas prasības.

Turklāt, gadījumā, ja Centrs ir konstatējis kādu no Likuma 3.pantā minētajiem patērētāju tiesību pārkāpumiem, tam nav jāizdara lietderības apsvērumi, bet jāpieņem lēmums par pārkāpuma novēršanu. (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 15.maija spriedumu lietā Nr.A42157704 AA232-06/7*).

[17] Pieteicējs savā pieteikumā, kā arī apstrīdēšanas iesniegumā atbildētājam, norādījis, ka nav atbildīgs par Aviokompānijas sniegtajiem pakalpojumiem, jo nav tās pārstāvniecība.

Minēto pieteicēja argumentu tiesa noraida kā nepamatotu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Likuma 13.panta pirmo daļu ražotāja, pārdevēja un pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt preces vai pakalpojuma atbilstību līguma noteikumiem.

Atbilstoši Likuma 14.panta otrās daļas 2.punktam pakalpojums neatbilst līguma noteikumiem, ja par to sniegta maldinoša, nepatiesa, nepilnīga vai neskaidra (nesalasāma) informācija vai tā nav sniegta vispār un tāpēc pakalpojumu nav iespējams izmantot paredzētajam nolūkam vai arī tas rada vai var radīt apdraudējumu patērētāja mantai, veselībai, dzīvībai vai videi.

Kā tiesa jau iepriekš [11] atzina, tad pieteicējs konkrētajā gadījumā ir uzskatāms par pārdevēju, jo tieši no pieteicēja trešā persona iegādājās Aviokompānijas sniegto pakalpojumu.

Tiesas ieskatā, pienākums sniegt patiesu, pilnīgu informāciju par pakalpojumu kā to paredz Likuma 17.pants, šajā gadījumā ir attiecināms arī uz brīdi, kad pieteicējs informēja trešo personu par reisa atcelšanu.

Tādējādi, pieteicējam, uzņemoties sniegt informāciju par reisa atcelšanu, bija pienākums sniegt informāciju par aviobiļetes derīguma termiņu un citiem nosacījumiem, vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka avio reiss 2006.gada 12.oktobrī tika atcelts no trešās personas neatkarīgu apstākļu dēļ.

Kā tiesa jau iepriekš atzinusi, pieteicējs nav sniedzis trešai personai informāciju par pakalpojuma neatbilstības novēršanu, tādējādi liedzot trešai personai saņemt iegādāto pakalpojumu un radot zaudējumus.

Tādējādi, ņemot vērā, ka minēto pakalpojumu trešā persona iegādājās pie pieteicēja, tad tieši pieteicējs ir atbildīgs par pārdotā pakalpojuma atbilstību līguma noteikumiem. Savukārt, ja pieteicējs uzskata, ka pakalpojuma neatbilstība līguma noteikumiem radusies Aviokompānijas vainas dēļ, pieteicējs var celt prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā pret Aviokompāniju par zaudējumu atlīdzināšanu.

[18] Izvērtējot lietas materiālus kopumā, tiesa secina, ka atbildētāja Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajā daļā noteiktajām prasībām par administratīvā akta noformēšanas un izdošanas kārtību.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir veicis lietas apstākļu objektīvu iegūšanu un pārbaudi, kā arī uzklausījis pieteicēja un trešās personas viedokli, izvērtējis to kopsakarā ar pārējiem materiāliem, un veicis citas nepieciešamās procesuālās darbības Lēmuma pieņemšanai.

Tādējādi tiesa atzīst atbildētāja Lēmumu par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikumu par noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aeropass" pieteikumu par Ekonomikas ministrijas 2008.gada 12.februāra lēmuma Nr.61-7-1613 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2009.gada 20.augustā.